

עת"א 8530/06/17 - מדינת ישראל נגד אברהם עמר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 8530-06-17 מדינת ישראל נ' עמר(אסיר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אברהם עמר (אסיר)

החלטה

לפניי בקשה להארכת תקופת החזקת המשיב בתנאי הפרדת יחיד למשך 6 חודשים, החל מיום 28.6.17, בהתאם להוראת סעיף 19ה לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 (להלן: "פקודת בתי הסוהר").

רקע

1. המשיב, אסיר פלילי, נדון לעונש מאסר בן 11 שנים ו- 5 חודשים, בגין עבירות רכוש, מרמה וקשירת קשר לביצוע פשע. המשיב החל לרצות את עונשו בשנת 2008 ומאסרו צפוי להסתיים ביום 19.9.24.
2. המשיב שוהה בתנאי הפרדת יחיד החל מיום 5.7.15 והחזקתו בתנאים אלו הוארכה מעת לעת.
3. ביום 4.5.17, התכנסה ועדת ההפרדות במחוז מרכז לדיון בעניינו של המשיב והמליצה על המשך החזקתו בתנאי הפרדת יחיד. זאת, בין היתר, בהתבסס על עמדות גורמי המודיעין והמשטרה.

תמצית טענות הצדדים

4. המבקשת טוענת כי החזקת המשיב בהפרדה נדרשת לשם שמירה על בטחון בית הסוהר ומניעת פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין שבו. המבקשת מפנה לחומרי המודיעין והמשטרה בעניינו של המשיב וטוענת שעולה מהם חשש ממשי כי המשיב מבצע עבירות באמצעות שיחות טלפון מבין כתלי בית המאסר, כשחלק ממעשים אלו מתבצע באמצעות אסירים אחרים. המבקשת סבורה כי המשיב פועל נמרצות מתוך כתלי בית המאסר, במטרה לקדם את פעולותיו הפליליות וכראיה לכך, מסתמכת המבקשת על מידע מודיעיני ומשטרתי שהצטבר בעניינו וכן על העובדה שנפתחו כנגדו 14 תיקים פלייליים במהלך שהותו במאסר. המבקשת הוסיפה וטענה, כי לא ניתן להשיג את תכלית החזקת המשיב בהפרדה באמצעים חלופיים שפגיעתם בזכויותיו פחותה. עוד טענה המבקשת, כי לא ניתן אף לפקח על המשיב כמתבקש בנסיבותיו, אלא באגף ההפרדה.
5. המשיב טוען, מנגד, כי המשך החזקתו בתנאי הפרדה מהווה פגיעה בלתי מידתית ובלתי מוצדקת בזכויותיו. במיוחד כך, שעה שניתן להשיג את תכלית המאסר באמצעים שפגיעתם בו פחותה. המשיב הפנה לחוות דעתו.

של עובדת סוציאלית, ממנה הוא מבקש ללמוד כי קיימת התדרדרות במצבו הנפשי והבריאות, כתוצאה מהחזקתו בתנאי הפרדה. כן הדגיש המשיב שלא זכה אפילו לביקורי ילדיו וגם שיחות הטלפון המתאפשרות לו נתונות תחת הגבלות. המשיב סבור כי חששם של גורמי המבקשת, המבוססים על מקרי עבר שכללו זיוף בדיקת שתן, קללות כלפי אנשי סגל, תיקים פתוחים ותרגילי עוקץ טלפוניים - אינם מצדיקים הותרתו בתנאי הפרדה, שעה שניתן למנוע את החשש מפני הישנות מעשים שכאלו, באמצעות השמתו באגף שמור. ב"כ המשיב הוסיפה והדגישה, כי גם את החשש מפני שימוש המשיב באסירים אחרים לצורך ביצוע עבירות, ניתן למנוע באמצעות השמתו בהפרדה זוגית עם אסיר נוסף שחלות עליו מגבלות דומות.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה, במידעים השונים ובטענות הצדדים ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות הצריכות לעניין - שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

7. כידוע, החזקת אסיר בתנאי הפרדה היא בבחינת חריג לעקרון המורה על החזקת אסיר עם כלל האסירים, שכן היא פוגעת בצורך החיוני בסביבה אנושית, המהווה זכות יסוד (ר' רע"ב 1552/05 **חג'אזי נ' מדינת ישראל** (9.03.05)). מכאן נובעים הן הצורך לצמצם את הפגיעה באסיר ההפרדה למידה ההכרחית בלבד והן החובה להבחין ולפנות אחרות שיש בהן כדי להפחית את הפגיעה בו, כך ששהייה בתנאי הפרדה תהא בבחינת "מוצא אחרון" בלבד. במיוחד כך, ככלשתקופתה הפרדה ההולכת ומתארכת (ר' רע"ב 2635/13 **אבוטבול נ' שירות בתי הסוהר** (5.6.13); רע"ב 5674/10 **איפרגן נ' שירות בתי הסוהר** (21.9.10); רע"ב 4394/11 **מוסלי נ' מדינת ישראל** (8.11.11)).

8. ומן הכלל אל הפרט; עיינתי במידעים המודיעיניים והמשטרתיים שהוצגו לעיוני. שוכנעתי שמדובר במידעים מהימנים, מוצלבים ומפורטים, המלמדים על ניסיונות חוזרים ונשנים מטעם המשיב לביצוע עבירות מבין כתלי בית המאסר, באמצעות שיחות טלפוניות ושיתוף פעולה עם עבריינים, בתוך כתלי בית המאסר ומחוצה לו. התרשמתי כי פעולות אלו מבוצעות באופן מתוחכם ומניפולטיבי, לעיתים תוך שימוש בשפת סתרים ובאמצעות שימוש באסירים אחרים, חרף קיומן של מגבלות גישה ופיקוח ביחס לשיחות טלפון (ר', בין היתר, מידעים מס' 278; 802; 426; 547; 102; 314; 028; 749; 413; 649; 585; 496; 403; 369; 353; 335; 707; 787; 709; 318; 316).

אוסף ואציון, כי כנגד המשיב אף הוגשו כתבי אישום בגין עבירות שביצע מבין כתלי בית המאסר, גם בהיותו בתנאי הפרדה. תמונה דומה מתקבלת גם ממידעים מהימנים ועדכניים, שמקורם בעת האחרונה, המלמדים על המשך ניסיונותיו המתוחכמים של המשיב לבצע עבירות מבין כתלי בית המאסר, בין היתר, באמצעות שימוש באסירים אחרים, אף בהיותו בתנאי הפרדה (ר' מידעים מס' 136; 173; 432; 916).

9. בנסיבות אלו, שוכנעתי כי גם לעת זו, קיים צורך ממשי וחיוני להוסיף ולהחזיק את המשיב בתנאי הפרדה, לשם שמירה על בטחון בית הסוהר, בטחון הציבור ומניעת עבירות רכוש כלפי הציבור בכללותו, בהתאם להוראת סעיפים 19 ב ו- 19ה לפקודת בתי הסוהר. סבורני, אפוא, כי יש לבכר את אינטרס הציבור למוגנות על רכושו ושלומו, על פני זכותו של המשיב לפגיעה פחותה בזכויותיו.

10. עוד התרשמתי כי בנסיבותיו הייחודיות של המשיב, לא ניתן להשיג את תכלית ההפרדה בדרך אחרת. סבורני כי לאור תכנם של המידעים המודיעיניים והמשטרתיים שהצטברו בעניינו של המשיב, הוצאתו מתנאי הפרדה

והשמתו באגף השמור, עלולה להביא לביצוע מעשים דומים מצדו ביתר קלות ובכך להעצים את החשש לפגיעה בבטחון הציבור ובית הסוהר - בהתאם להוראות סעיפים 19 ב ו- 19 לפקודת בתי הסוהר.

בנסיבות אלו, דחיתי את טענת המשיב כי ניתן להשיג את מטרות ההפרדה באמצעות פיקוח סוהר על שיחותיו הטלפוניות. עיון במידעים שפורטו לעיל, מלמד, בין היתר, כי המשיב עושה שימוש בשפת סתרים ובאמצעים מתוחכמים על מנת ליצור קשר עם עבריינים ועל מנת לנסות להוציא לפועל מעשי מרמה מבין כתלי בית המאסר, חרף קיומו של פיקוח שכזה.

11. אינני סבור שהותרת המשיב בתנאי הפרדה למשך פרק הזמן המבוקש, עלולה להביא לפגיעה בלתי מידתית בבריאותו הגופנית, או הנפשית (ר' חוות דעת מאת ד"ר מיכאל טקץ מיום 25.4.17; חוות דעת עו"ס מיום 25.4.17; חוות דעת ועדת הפרדה מיום 4.5.17).

12. אין בידי לקבל אף את טענת המשיב, לפיה לא ניתן ללמוד לענייננו מעת"א 44814-10-11 **מדינת ישראל נ' בר מוחה** (13.12.11) ועת"א 31712-09-15 **מדינת ישראל נ' ראובן** (24.9.15), כהפניית המבקשת וכי אין במידעים שהצטברו כנגדו, כדי להקים עילה להפרדתו. כפי שהוטעם לעיל, המידעים שהצטברו כנגד המשיב אכן מקימים עילה מבוססת להפרדתו. אחזור ואבהיר, כי המידעים מלמדים על ניסיונות חוזרים ונשנים לבצע עבירות רכוש מבין כתלי בית המאסר, תוך שימוש באסירים ובאמצעים מניפולטיביים אחרים, גם בהיותו בתנאי הפרדה וגם תחת פיקוחו של סוהר על שיחותיו הטלפוניות. הכל, תוך שיתוף פעולה עם גורמים עברייניים נוספים, בתוך כתלי בית המאסר ומחוצה לו. עוד נלמד ממידעים אלו על קיומן של כוונות להוסיף ולבצע מעשים דומים וכן על שימוש נחזה בסמים בבית המאסר וניסיונות להחדיר סמים אל בין כתליו.

אכן, המשיב אינו מגלה עוינות כלפי כלל אוכלוסיית האסירים, על אף שהמידעים שהצטברו בעניינו מצביעים על סכסוכים מסוימים עם אסירים ספציפיים. עם זאת, אין די בנתון זה לכשעצמו, כדי שלילת הצורך שבהפרדתו.

13. המשיב הפנה לעת"א 31712-09-15, שם הגישה העותרת בקשה לפיה היא חוזרת בה מבקשת ההפרדה, על מנת ליתן למשיב הזדמנות להוכיח את עצמו באגף השמור. בהתאם, ביקשתי לנסות ולגבש בין הצדדים מתווה של פשרה, אך זה לא צלח ולפיכך, אין לי אלא לפסוק בעניין על פי העובדות והוראות הדין. אינני סבור שעניינו של משיב אחר שומט את הצורך המוחשי שבהפרדת המשיב דנא. קיים הבדל בין השניים בבחינת היקף המידעים וסוגם ולאור מכלול המידעים בעניינו של המשיב ובעיקר אלו שמקורם בעת האחרונה, שוכנעתי כי המבקשת הפעילה שיקול דעת סביר, בגדרו טרם הוחלט על מתן הזדמנות למשיב להוכיח את עצמו.

14. אינני מקבל את הפניית המשיב לעת"א 12993-05-17 **מדינת ישראל נ' אלרואי** (1.6.17) ולעת"א 56318-11-16 **מדינת ישראל נ' קורליאונה** (5.2.17), כנטען בתגובתו מיום 21.7.17. עיון בהחלטות במקרים אלו, מלמד כי המידעים שהוצגו לפני בית המשפט לא גיבשו עילת הפרדה, שלא כבמקרה הנדון. לפיכך, לא ניתן ללמוד מאסמכתאות אלו גזירה שווה לענייננו.

15. לאור המקובץ, אני נעתר לבקשה ומורה כי המשיב יוחזק בתנאי הפרדת יחיד למשך שישה חודשים נוספים, החל מיום 28.6.17. חזקה על המבקשת שתוסיף ותבחן את האפשרות להשמת המשיב בתנאי הפרדה זוגית ואבקשה לעדכן את באת כוחו בדבר מאמציה אלו עד ליום 10/9/17.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, 26 יולי 2017, בהעדר הצדדים.